

The Shelter Ministries reikt uit naar kinderen en jongeren

dit doen we door hen te voorzien van
onderwijs, onderdak en eten

Hallo allemaal,

Bij jullie is het nu lekker zomer aan het worden en wij gaan net de winter in. Ik vind de verandering van de kleuren altijd zo mooi. Hier zijn de mais en soja bonen weer geoogst, dat is altijd erg indrukwekkend om te zien. Mijn ouders en ik gingen pas een heerlijk stuk wandelen in het veld en dan heb je ook uitzicht op Kriel. Heerlijk even kletsen en delen en tegelijk te genieten van elkaar en de natuur. Het is heel belangrijk om tijd voor elkaar te maken.

Eind april heb ik een intensieve cursus van twee weken gevolgd. De cursus heet 'Walking with wounded Children' van het Petra Institute. Danyell en Emil waren bij mijn ouders. Tijdens de cursus hadden we geweldige mentors die ons goed hebben begeleid. Ik heb zo veel geleerd, met name hoe je kinderen kunt begeleiden die door een moeilijke tijd gegaan zijn. Ook hoe je kinderen kunt helpen die misbruikt zijn. Wat er belangrijk is wanneer kinderen uit hun thuissituatie gehaald worden en bij hun opa en oma of naar een kinderkuis gaan. Ze hebben ons ook geleerd hoe je met een grote groep moet werken wanneer er iets ergs gebeurd is.

Vijf dagen nadat ik terug was werd ik opgebeld door een lokale school. Er was een kindje van 6 jaar overleden en of ik counselling zou kunnen doen met die klas en de leerkrachten. Het was heel verdrietig, maar ik voelde ook de kracht van de Heer om dit te doen. Ik word vaker door deze school gebeld om hulp te bieden aan kinderen met problemen.

Ook jongeren en volwassenen die deel uitmaken van onze bediening/projecten benaderen mij meer en meer om te praten over hun situatie. Het voelt soms alsof er een project bij komt. Ik ben dankbaar dat ik deze cursus heb kunnen volgen en kan de kennis gebruiken om dit soort gesprekken beter aan te kunnen gaan. Vervolgens kan ik de medewerkers binnen Shelter meer kennis geven hoe we de kinderen met wie we werken kunnen helpen. Een foto van mij met het uitzicht bij 'De Doorns' waar deze cursus gehouden werd.

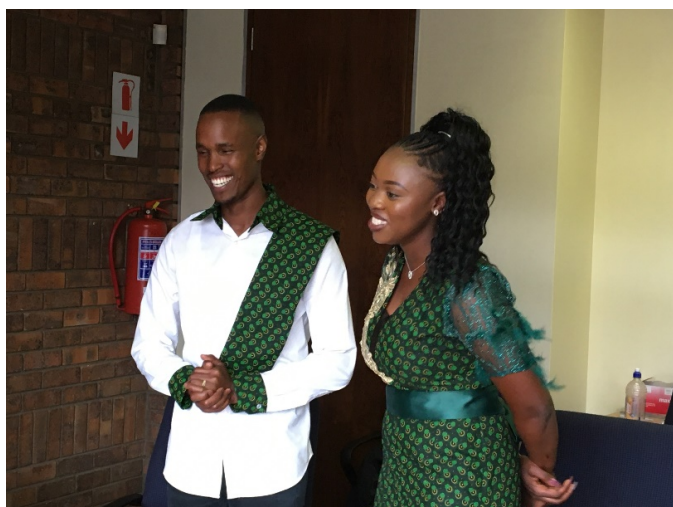

Thubelihle

Kort nadat ik de laatste nieuwsbrief verstuurd had kregen we het bericht dat de moeder van Kwanele is overleden. Hij was er zo verdrietig van. Hij kon bij Lesedi terecht in het centrum. Hij woont

samen met zijn zus in het huis van zijn moeder. Hij eet bij ons in het centrum dus we zien hem dagelijks. Het is fijn dat we zo een plekje in zijn leven mogen innemen.

In de vorige nieuwsbrief vertelde ik al over Lesedi en Kefiloe. Al het papierwerk was afgerond dus eindelijk mochten ze ook voor de gemeente trouwen. Hier een mooie foto van het paar.

Hun moeders waren er ook bij die dag. De moeder van Lesedi verzamelt blikjes om wat geld te verdienen. Na afloop van hun huwelijksbevestiging zijn we met elkaar naar een restaurant geweest. En ja, dan laat je de blikjes natuurlijk niet achter.

Mijn vader en Beauty van het kinderkuis zijn ook bezig met het inzamelen van blikjes. Pas heb ik de kinderen die rond het jeugdcentrum in Kriel wonen gevraagd om ook mee te helpen. Zij hebben heel wat blikjes van de straat opgeraapt en brachten die naar Rose. Voor ieder blikje kregen ze een snoepje. Er kwamen zo veel blikjes binnen dat het nu heel schoon lijkt in hun buurt! Hier zien jullie Rose met alle blikjes in tasjes. De moeder van Lesedi was er ontzettend blij mee.

Albion

Iedere zondagochtend ga ik naar Albion om daar zondagsschool te geven. Zoals op veel plaatsen in Zuid-Afrika is er in Albion veel alcoholmisbruik. Het is erg verdrietig. De kinderen vinden het fijn om op zondag een anderhalf uur er even uit te zijn. Een verhaal te horen en met elkaar te spelen. Pas ging ik er weer heen en waren de kinderen en ik zo geschrokken! Er was ingebroken. Een kapot raam, glas op de vloer en de muur kapot.

Ongeveer 70 stoelen waren gestolen. Ik vond het zo erg dat iemand jouw spullen gewoon steelt. Zelfs de vloerbedekking was meegenomen! We hebben gebeden met de kinderen, ook voor degene die dit hebben gedaan. Ik vond het zo bijzonder hoe je dan zo samen staat met elkaar. De meisjes ook echt close met mij. Het deed echt wat.

Drie dagen later, ja, niet te geloven, en een wonder..... kregen we bericht van een meneer die kwam vertellen dat de stoelen in zijn schuur (huisje gemaakt van golfplaten) gevonden zijn. Een wonder! Mijn vader is samen met Lesedi, Usher, Fana en Sipho aan de slag gegaan om het gebouw te repareren. Met mooie, lieve giften voor Albion uit Nederland zijn we bezig het gebouw nu op te knappen, een verfje te geven en een nieuwe vloerbedekking te kopen. We hoorden pas nog dat degene die de stoelen heeft gestolen bedacht had om de stoelen te gaan verhuren voor evenementen. Te gek voor woorden! Maar het is wel mooi om te zien dat de gemeenschap zelf in actie is gekomen om dit op te lossen. De mensen waarderen het dat we hier als Shelter komen. Ze zijn zo gek op mijn moeder die daar al jaren komt om de gemeenschap te helpen. 'They all love Mama-Marie' zoals de kinderen zeggen (ik heb grote schoenen te vullen). En dit is dus ook weer een heel mooi verhaal.

Kinderhuis

Hier staan Fana (rechts-16 jaar) en Sipho (Links -14 jaar). Twee broers met verschillende vaders en waarvan de moeder is overleden. Ze woonden bij ons in het kinderkuis. Een aantal jaren geleden

kwam de 'vader' en nam ze mee naar familie die in Badplaas woont, zo'n 2 uur hier vandaan. Dit gebeurde in de tijd dat wij te horen kregen dat we het kinderkuis zouden moeten sluiten als we niet zouden registreren. Misschien kunnen jullie dit nog herinneren uit eerdere nieuwsbrieven.

Het registreren van het kinderkuis zou inhouden dat je onder het ministerie zou vallen en daarmee een groot gedeelte aan zeggenschap zou verliezen. Bijvoorbeeld over wie wel/niet in het kinderkuis zou mogen wonen. Dat zou veel onrust en frustratie hebben veroorzaakt. Omdat er al een geregistreerd kinderkuis in Kriel is hebben we toen besloten om geen nieuwe kinderen meer op te nemen en langzaam te krimpen. De kinderen konden blijven totdat ze hun eigen weg zouden gaan. We proberen de kinderen in onze bediening beter te begeleiden en te zoeken op wat voor manier ze opgenomen zouden kunnen worden in hun families.

Ineens stonden daar Fana en Sipho voor de deur. We kregen te horen dat de man die ze kwam ophalen blijkbaar niet de vader is. Ze kwamen in Thubelihle te wonen. Dat ging niet goed waarop ze besloten om ons weer op te zoeken. Ze wonen nu alweer een aantal weken in het kinderkuis. Beauty zorgt goed voor ze. Het zijn fijne jongens. Omdat ze geen geboortebewijs hebben kunnen ze nu niet naar school. Toen ze bij ons woonden gingen ze

wel naar school, mijn vader oefent nu met ze met o.a. rekenen en wiskunde. Mijn moeder wil achter deze documenten aan gaan. Ze hebben verder niemand. Geen familie, niemand die ze komt opzoeken. Pas vroeg ik aan alle kinderen in het kinderhuis dat wanneer ze iets nodig hadden zoals beddengoed ze naar mij toe konden komen. Deze twee jongens kwamen vragen om een teddybeer. Siphon wilde graag een aapje en Fana een grotere beer om lekker te kunnen vasthouden. De knuffel van Fana zat pas naast hem toen hij aan het puzzelen was in de woonkamer. Wat zal er toch om gaan in hun gedachten. Maar ze zijn hier ontzettend gelukkig. We hebben vaak gesprekken met ze.

Graag breng ik nog het volgende onder de aandacht: Tabitha en Annika Wagenaar houden op 30 juni een benefiet concert in Marum waarbij de opbrengst bestemd is voor Shelter. Ingmar zal daar ook bij aanwezig zijn met de Ruth band. Ik vind het ontzettend bijzonder dat ze dit allemaal organiseren! Thabita en Annika zijn de dochters van Freddy en Hiltje Wagenaar, goede vrienden van ons die begin september weer voor twee maanden naar ons toe komen om te helpen bij de projecten. Freddy zit ook in het bestuur van The Shelter Nederland. Iedereen van harte uitgenodigd om hier aanwezig te zijn. Mocht je vragen hebben over het concert kan je contact met Thabita en Annika opnemen.

Ten slotte

Met mijn ouders gaat het goed. We zijn dankbaar dat we een steun voor elkaar kunnen zijn. Hartelijk bedankt voor de lieve giften van het afgelopen jaar! We voelen ons zo gedragen door jullie ondersteuning, vele gebeden, appjes en mailtjes.

Veel liefs van ons allemaal, Sylvania

Nederland

Overzicht 21
3471 ED Kamerik
T: 06-49387358
www.shelter-ministries.org
bestuur@shelter-ministries.org
IBAN: NL 52 ABNA 0514 986 107
(giften zijn aftrekbaar)

Zuid-Afrika

shelterkiel@gmail.com

Op de website vindt u onze Privacy Statement. Afmelden voor de nieuwsbrief kan door een mail te sturen naar secretaris@shelter-ministries.org